

BIJLAGE: De aap van Houtem

In de aanloop naar de heraanleg van het marktplein van Sint-Lievens-Houtem voerden archeologen van SOLVA in opdracht van de gemeente Sint-Lievens-Houtem opgravingen uit. Daarbij zijn beenderen ingezameld. Nader onderzoek van het botmateriaal door archeozoölogen van het onderzoeksbureau RAAP toonden aan dat het om de restanten van een aapje ging.

Aangezien het de eerste keer was dat een aapje bij archeologische opgravingen in Vlaanderen wordt gevonden, zijn bijkomende middelen vrijgemaakt voor onderzoek. Röntgenopnames en onderzoek in de referentiecollectie van het Koninklijk Belgisch Instituut voor Natuurwetenschappen (KBIN) toonden aan dat het om een resusaap (*macaca mulatta*) ging, een soort die voorkomt in het Verre Oosten. Radiokoolstofonderzoek door het Koninklijk Instituut voor het Kunstpatrimonium (KIK) bevestigde dat het aapje leefde tussen 1660 en 1810. Een isotopenonderzoek door KULeuven liet zien dat het aapje zowel vlees als groenten te eten kreeg. Wat nog meer opvalt is dat het staartje afgescheurd of geamputeerd was en dat het diertje ooit een gebroken been had.

De meest voor de hand liggende verklaring is dat het aapje met rondtrekkende foorkramers terecht kwam op de jaarmarkt van Sint-Lievens-Houtem. Vondsten als deze brengen het verleden weer tastbaar nabij.